

La dinàmica econòmica dels anys 90 a la demarcació de Girona i les seves repercussions sobre el mercat de treball

ALBERT PUIGDEMONT I RIBAS

Per portar a terme la present anàlisi s'han utilitzat les estimacions del valor afegit brut (VAB) en termes reals elaborades per Caixa de Catalunya des de 1990. La generació d'ocupació s'ha calculat a partir de les dades de treballadors inscrits en el règim general de la Seguretat Social. Aquesta font permet oferir informació que difícilment es podria obtenir per altres vies, tot i que *no inclou els treballadors autònoms ni els inscrits en règims especials*. Per aquesta raó s'excusa la presència del sector primari en aquesta anàlisi, atès que la major part dels seus efectius laborals es troben inscrits dins el règim especial agrari. D'altra banda, el sector primari sol tenir la seva pròpia dinàmica, diferenciada dels altres sectors i sotmesa a variables, com poden ser les climàtiques, que en cap cas afecten la resta.

Evolució de l'activitat econòmica els anys 90

L'evolució de l'activitat econòmica dels anys 90 a la demarcació de Girona s'ha caracteritzat per la presència de dues etapes clarament diferenciades. Des de principi de la dècada fins al 1993 s'experimenta un fase de constricció de l'activitat econòmica, que toca fons l'any 1993 amb una davallada de l'1,2% de la producció, que es posa de relleu a través del valor afegit brut (VAB). A partir de 1994-1995 l'activitat econòmica gironina s'activa amb força, iniciada pel sector industrial –que esdevé el motor econòmic en els primers anys– i continuada amb la forta expansió de la construcció. Durant aquest període de creixement econòmic Girona augmenta per sobre de la mitjana catalana, i confirma el comportament més agressiu de l'economia gironina en relació amb la del conjunt de Catalunya i l'Estat espanyol. Val a dir que Girona, tradicionalment, experimenta de manera més accentuada les fases recessives i expansives del cicle econòmic.

Durant els primers anys de la dècada es frenen les altes taxes de creixement que s'havien mantingut en la segona meitat dels anys vuitanta al conjunt de Catalunya i s'entra en una etapa recessiva, emmarcada entre els anys 1991 i 1993, que a la demarcació de Giro-

na ja es manifesta des de 1990. Durant el trienni 91-93, les comarques gironines experimenten un retrocés econòmic més accentuat que el conjunt de Catalunya, motivat bàsicament per la gran davallada del sector de la construcció, un dels més presents al territori, vinculat estretament amb la vocació turística i de segona residència de la costa. Al llarg d'aquests tres anys la producció del sector cau prop d'un 25%, amb el consegüent efecte d'arrossegament que això té respecte als altres sectors econòmics. En el conjunt de Catalunya l'activitat constructora retarda prop d'un any –fins a 1991– la seva recessió, en bona part gràcies a l'efecte dinamitzador que tenen els treballs previs als Jocs Olímpics del 92 sobre el sector.

A partir de 1994 l'activitat econòmica gironina i la del conjunt de Catalunya es comencen a recuperar, malgrat que s'observen diferències entre els dos àmbits geogràfics. Catalunya inicia el cicle expansiu de la mà de la indústria, un fet que es podria titllar de poc habitual, atès que sol ser el sector de la construcció el que s'avança als cicles i indica els canvis de tendència econòmica. A Girona el sector industrial també pren un paper molt destacat en aquests primers anys de represa econòmica, sobretot a partir de 1995. Tanmateix, la demarcació de Girona presenta un fet diferencial respecte del Principat, ja que l'inici de la recuperació comença l'any 1994 amb el fort impuls de la construcció, que incrementa la seva producció un 7,7%. Podem afirmar, doncs, que Girona tanca el període de crisi l'any 1994 a redós de l'estirada del sector de la construcció, mentre que el conjunt de Catalunya es retarda prop d'un any i activa el cicle expansiu de la mà de la indústria. Recordem que l'efecte de les olimpíades provoca un decalatge d'un any per que fa als cicles econòmics dels àmbits comparats.

En termes generals, deixant de banda les convulsions pròpies dels canvis de cicle de l'any 1994, l'activitat industrial i la constructora han presentat creixements molt rellevants a la demarcació de Girona a partir de 1994-1995. En el cas de la indústria han estat inferiors a la mitjana catalana, a causa de la presència poc dimensionada a Girona dels subsectors que han tingut un millor comportament durant aquest cicle expansiu. Això no obstant, la diferència ha estat compensada per l'excel·lent dinàmica del sector de la construcció, que ha crescut per sobre de la mitjana catalana. El sector

GENERACIÓ NETA D'OCUPACIÓ PER BRANQUES D'ACTIVITAT

Comarques gironines. 1996 - 1999

Branques d'activitat generadores d'ocupació neta	ocupació generada	%
Construcció	6.584	48,0%
Administració pública, defensa i Seguretat Social obligatòria	3.515	34,4%
Altres activitats empresarials	2.747	34,5%
Comerç al detall, llevat de comerç de vehicles de motor, motocicletes i ciclomotors; reparació d'efectes p	2.015	14,3%
Comerç a l'engròs i intermediaris del comerç, llevat de vehicles de motor i motocicletes	1.924	31,5%
Venda, manteniment i reparació de vehicles de motor, motocicletes i ciclomotors; venda al detall de com	1.913	56,6%
Activitats sanitàries i veterinàries, serveis socials	1.755	22,2%
Transport terrestre; transport per canonades	1.080	29,3%
Hoteleria	1.011	10,7%
Indústries de la construcció de maquinària i equips mecànics	909	30,2%
Fabricació de productes de cautxú i matèries plàstiques	898	76,0%
Activitats immobiliàries	857	68,8%
Fabricació de productes metàl·lics, llevat de maquinària i equips	775	31,2%
Indústries tèxtils	609	8,3%
Activitats de sanejament públic	540	172,5%
Branques d'activitat amb reducció d'ocupació neta		
Activitats associatives	-725	-38,2%
Indústries químiques	-496	-25,0%
Indústries de productes alimentaris i begudes	-317	-3,2%
Fabricació de materials electrònics; fabricació d'equips i aparells de ràdio, televisió i comunicacions	-266	-73,9%
Producció i distribució d'energia elèctrica, gas, vapor i aigua calenta	-191	-26,8%
Extracció de minerals no metàl·lics ni energètics	-54	-14,8%
Mediació financera, llevat d'assegurances i plans de pensions	-51	-1,4%
Correus i telecomunicacions	-26	-1,9%

Font: Elaboració pròpia a partir de dades del Departament de Treball. Afiliats al Règim General de la Seguretat Social

serveis, per la seva part, beneficiat per la bona marxa d'indústria i construcció, s'activa amb força i assoleix uns creixements constants superiors al 3% al llarg de tota la segona meitat de la dècada.

Val a dir que durant aquests anys el conjunt d'Europa s'ha comportat de manera molt diferent, i ha experimentat un creixement econòmic més moderat que el de Girona, Catalunya o l'Estat espanyol. La perspectiva per als països de la Unió és de creixement més intens en els primers anys del mil·lenni, i les previsions són que la seva reactivació tingui un efecte d'arrossegament per al conjunt de Catalunya. Així es pot donar un encavalcament del propi cicle de bonança econòmica —que podria entrar en vies d'esgotar-se— amb el dels països de l'entorn europeu. Caldrà però, que es superin les turbulències que s'estan donant l'any 2000, relacionades amb la puja de carburants, l'augment de la inflació i els alts i baixos en els mercats de valors.

Evolució sectorial: Sector industrial

1991-1993

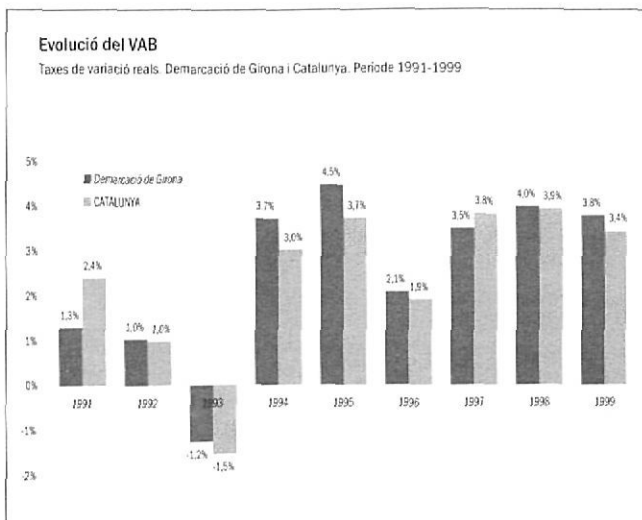
L'evolució de la indústria a la demarcació de Girona durant la dècada dels noranta ha partit menys convulsions que al conjunt de Catalunya. Aquest fet es constata principalment durant el període 1991-1993, en què la indústria catalana presentava retrocessos destacats mentre a la demarcació de Girona incrementava la seva producció de manera moderada. Així, en el conjunt català s'observen clarament les dues etapes del cicle econòmic, amb una represa amb

força de la producció a partir de 1994, mentre que a la demarcació de Girona aquest canvi de tendència és menys perceptible.

Val a dir doncs que al llarg dels anys 90 la indústria gironina ha evolucionat de manera més favorable que en el conjunt de Catalunya, no tant per un increment de producció en l'etapa expansiva com pel fet d'haver aguantat la davallada dels primers anys de la dècada. L'any 1991, la indústria catalana ja presentava un creixement nul de la seva producció, mentre que la demarcació de Girona mantenia una molt bona tònica, amb un increment del 5,8%. Durant els anys 1992 i 1993, la producció industrial catalana en termes reals va reduir-se un 2,1% i un 3,1% respectivament, mentre que a la demarcació de Girona s'incrementava un 1,7% i un 1,8%, respectivament.

Si bé en termes de producció la indústria gironina va aguantar el cop, en el període 91-93 va destruir el 13,6% dels llocs de treballs efectius (a partir de dades del RGSS); això permet constatar que els efectes més perjudicials de la crisi industrial es manifesten sempre en la destrucció d'ocupació. Amb tot, el conjunt de Catalunya fou castigat de manera més severa, amb una reducció neta del 19,3% dels llocs de treball.

Les branques d'activitat industrials que més van notar els efectes de la crisi foren les indústries tèxtils, amb una pèrdua de 2.242 llocs de treball efectius, que equival a una davallada del 23,9%; les indústries relacionades amb la fabricació de peces de ceràmica, formades bàsicament per bòbiles, que patiren un retrocés de 18,7% de la seva ocupació —771 llocs de treball—, arrossegades per la crisi que afectava el sector de la construcció; la indústria del paper, amb

una davallada del 22,2%, i les indústries relacionades amb el metall. Entre aquestes darreres cal fer esment de la pèrdua del 17% dels ocupats en indústria de maquinària i material elèctric, i del 16,1% a la construcció de maquinària i equips mecànics.

1994-1999

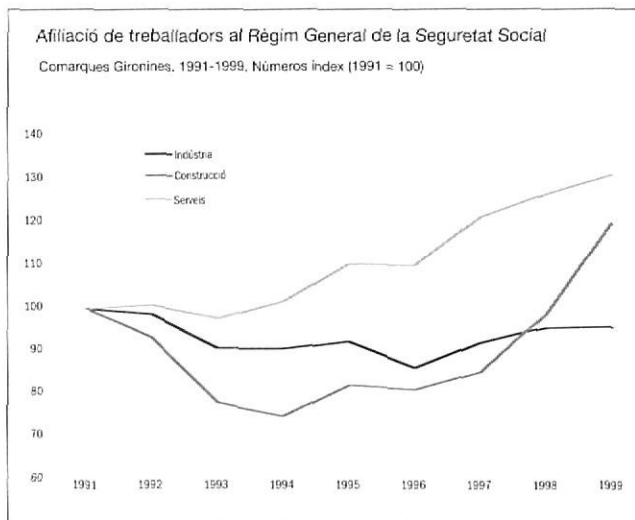
El 1994 representa l'any de canvi de tendència. Girona continua amb un creixement moderat de l'1,3% mentre Catalunya es recupera en part de la forta davallada dels anys anteriors amb un increment del 4,4% de la producció industrial en termes reals.

Des del 1995 fins al final de la dècada, la demarcació de Girona presenta un increment de producció industrial del 17,4%, per sota del conjunt de Catalunya, que creix un 19,8%. Malgrat això, aquest fort creixement no es reflecteix amb la mateixa intensitat en la generació d'ocupació. Així, el sector industrial entre els anys 1995 i 1999 tan sols incrementa un 5,4% els seus llocs de treball nets a Girona, i un 8,7% a Catalunya, que no compensen la destrucció d'ocupació produïda entre els anys 1991 i 1993.

Les branques d'activitat industrials que han generat més llocs de treball nets des del 1996 fins al 1999 han estat les relacionades amb el metall, el plàstic, el tèxtil i els vehicles a motor (1).

El sector del metall a les comarques gironines ha experimentat en els darrers anys una destacada obertura cap al mercat exterior; això ha evitat una excessiva dependència del mercat interior i ha possibilitat importants increments de producció. És un sector configurat per algunes empreses líders de construcció de maquinària, que s'articulen al voltant d'un conglomerat de petits tallers especialitzats que fabriquen peces d'alta qualitat. Conjuntament amb la construcció, la indústria agroalimentària i el turisme formen el nucli dur i més dinàmic de l'economia gironina, que actua com a força d'arrossegament de la resta de sectors.

La seva evolució positiva es reflecteix en la generació d'ocupació. Les indústries de construcció de maquinària i equips mecànics han generat 909 nous llocs de treball nets, xifra que suposa un increment del 30,2% dels efectius laborals. Així mateix, la fabricació de productes metàl·lics ha incrementat els seus efectius en un 31,2%, i ha aportat 775 nous llocs de treball. La fabricació de maquinària i material elèctrics s'ha incrementat un 23,3%, i ha generat 278 llocs de treball; i la metal·lúrgia, amb 233 ocupats més, ha crescut un 39,9%. En canvi, ha evolucionat negativament la fabricació de

materials electrònics, que ha destruït prop del 74% dels llocs de treball existents, amb una reducció de 266 ocupats nets.

La fabricació de matèries plàstiques ha estat la segona activitat industrial en generació d'ocupació neta, amb 898 nous llocs de treball, que equivalen a un creixement del 76%.

Les indústries tèxtils també presenten una evolució positiva en termes absoluts, atès que han generat 609 llocs de treball, encara que en termes percentuals l'increment tan sols equival a un 8,3%. Val a dir que la maduresa d'aquest sector fa difícil que experimenti creixements significatius en termes relatius; al contrari, certes branques tèxtils sempre corren el risc de patir problemes de competència per part dels països on la mà d'obra és molt barata, i en una conjuntura desfavorable això podria a tornar a causar noves pèrdues de llocs de treball.

La fabricació d'altres productes minerals no metàl·lics, integrada bàsicament per la producció de les bòbiles, ha experimentat un rellevant creixement del 26%, amb 472 nous llocs de treball vinculats al bon moment del sector de la construcció.

La indústria vinculada amb el transport, aprofitant el bon comportament de la demanda interna de vehicles, ha incrementat amb força la seva mà d'obra. La fabricació de vehicles de motor i remolcs ha crescut un 55,3%, que equival a 345 nous llocs de treball, i la fabricació d'altres materials de transport ha experimentat un augment excepcional del 273% i 322 nous ocupats.

Entre les activitats industrials amb un comportament negatiu en termes d'ocupació cal destacar la indústria química, que ha reduït un 25% els seus ocupats i ha perdut 496 llocs de treball nets.

La indústria de productes alimentaris i begudes, una de les més emblemàtiques de les comarques gironines, està formada en bona part pels transformats carnis. Més de la meitat dels treballadors del sector alimentari de la demarcació estan vinculats a aquest subsector. També destaquen, a més distància per volum d'ocupació i pes econòmic, el subsector vitivinícola, la indústria làctia i l'embotellament d'aigua i suc de fruita. En aquest darrer període la indústria de productes alimentaris ha reduït un 3,2% el nombre de treballadors, percentatge que equival a 317 llocs de treball destruïts. Es tracta d'un sector estabilitzat i competitiu, format per empreses més petites que les homòlogues d'àmbit internacional, i probablement hauran de passar per un redimensionament de la seva grandària, que pot afectar el volum general d'ocupació en el futur.

ESPECIALITZACIÓ COMARCAL PER BRANQUES D'ACTIVITAT ECONÒMICA

Comarques gironines. 1999

CNAE 93	Descripció	Alt Empordà	Baix Empordà	Cerdanya	Garrotxa	Gironès	Pla de l'Estany	Ripollès	Selva	Demarcació de Girona
10	Extracció i aglomeració d'antracita, hulla, lignit i torba									
11	Extracció de petroli i gas; activitats de serveis relacionats									
13	Extracció de minerals metàl·lics									
14	Extracció de minerals no metàl·lics ni energètics									
15	Indústries de productes alimentaris i begudes	X			X	X	X	X	X	X
16	Indústries del tabac									
17	Indústries tèxtils				X			X	X	X
18	Indústries de la confecció i de la pelleteria								X	
19	Preparació, adobament i acabament del cuir									
20	Indústries de la fusta i del suro		X	X	X	X	X	X	X	X
21	Indústries del paper				X	X				
22	Edició, arts gràfiques i reproducció de suports enregistrats									
23	Coqueries, refin. petroli i tractament de combus. nuclears									
24	Indústries químiques				X					
25	Fabricació de productes de cautxú i matèries plàstiques		X		X			X		
26	Fabricació d'altres productes minerals no metàl·lics		X		X				X	X
27	Metal·lúrgia						X	X		
28	Fabricació de productes metàl·lics, llevat de maquinària i equips						X	X		
29	Indústries de la construcció de maquinària i equips mecànics				X		X	X	X	X
30	Fabricació de màquines d'oficina i equips informàtics									
31	Fabricació de maquinària i material elèctrics							X		
32	Fabricació de materials electrònics									
33	Fabr. instruments mèdics, de precisió, òptica i rellotgeria									
34	Fabricació de vehicles de motor, remolcs i semiremolcs							X	X	
35	Fabricació d'altres materials de transport	X								
36	Fabricació de mobles; altres indústries manufactureres						X		X	
37	Reciclatge									
40	Producció i distribució d'energia elèctrica, gas i aigua calenta									
41	Captació, depuració i distribució d'aigua									
45	Construcció	X	X	X			X		X	X
50	Venda i reparació de vehicles; venda al detall de combustible	X		X	X	X	X		X	X
51	Comerç a l'engròs									
52	Comerç al detall, llevat de comerç de vehicles	X	X							X
55	Hoteleria	X	X	X				X	X	X
60	Transport terrestre; transport per canonades	X		X		X	X			X
61	Transport marítim, de cabotatge i per vies de navegació interiors									
62	Transport aeri i especial									
63	Activitats afins al transport; activitats d'agència de viatge									
64	Correus i telecomunicacions					X				
65	Mediació financera, llevat d'assegurances i plans de pensions					X				
66	Assegurances i plans de pensions					X				
67	Activitats auxiliars de la mediació financera									
70	Activitats immobiliàries	X	X						X	X
71	Lloguer de maquinària i equips sense operari									
72	Activitats informàtiques									
73	Recerca i desenvolupament									
74	Altres activitats empresarials					X				
75	Administració pública, defensa i Seguretat Social obligatòria			X		X				X
80	Educació									
85	Activitats sanitàries i veterinàries, serveis socials					X				
90	Activitats de sanejament públic									
91	Activitats associatives									
92	Activitats recreatives, culturals i esportives	X	X	X			X			
93	Activitats diverses de serveis personals		X	X			X	X	X	
95	Llocs que ocupen personal domèstic									
99	Organismes extraterritorials									

Font: Elaboració pròpia a partir de dades del Departament de Treball. Afiliats al Règim General de la Seguretat Social

X	Àmbit especialitzat
X	Àmbit d'especialització intensa
X	Àmbit d'especialització molt intensa

Evolució sectorial: *Sector de la construcció*

1991-1993

El sector de la construcció, tradicionalment més sensible als moviments expansius i recessius de l'economia, accentua aquest tret a la demarcació de Girona respecte a Catalunya. L'any 1991, a diferència del que succeïa en el sector industrial, la construcció a la demarcació de Girona va reduir fortament la seva activitat, amb una davallada del 8,8% de la producció en termes reals. Catalunya, per la seva part, presentava un creixement del 6,5% per efecte dels treballs relacionats amb les Olimpíades a Barcelona. Al llarg dels anys 1992 i 1993, la demarcació de Girona va continuar amb pèrdues de producció molt accentuades, de fins al 5,1% i el 10,4% respectivament, significativament superiors a les del conjunt de Catalunya, que varen quedar fixades en el 3,5% i el 6,4% respectivament.

Novament, la davallada productiva va anar acompanyada d'una —encara més forta— destrucció de llocs de treball reals. A les comarques gironines, entre el període 1991-1993 se'n va perdre el 27,7%. Val a dir però que a Catalunya, que no pateix una crisi tan accentuada com la gironina, la baixada va arribar fins al 31,1%.

Cal tenir present que el sector de la construcció a la demarcació de Girona està fortament afectat per la dinàmica turística, i específicament les segones residències costaneres. Aquest segment del mercat immobiliari fou precisament el que va experimentar una davallada més rotunda al llarg dels primers anys de la dècada dels 90.

1994-1999

Durant l'any 1994 la demarcació gironina engega la seva etapa de creixement, amb un increment de la producció del 7,7%, mentre que Catalunya, encara afectada per la «ressaca» olímpica, cau un 1,3%.

A partir de 1995 s'entra plenament en la fase de recuperació del sector, tot i que la dinàmica de la segona residència a la costa no acaba de recuperar el pols i impedeix que el creixement de la segona part de la dècada amb prou feines compensi la davallada del període 1991-1993. Malgrat això, el període 1995-1999 es pot considerar excel·lent, atès que s'incrementa la seva producció real en un 20,5%, per sota de la del conjunt de Catalunya, que s'enfila a un 25%.

Si els resultats del sector en termes de producció han estat bons, encara s'ha comportat millor la generació d'ocupació neta durant el període 1995-1999. La construcció ha estat la gran protagonista d'aquest cicle expansiu a la demarcació de Girona, on ha incrementat els seus efectius laborals un 59,7%, lleugerament per sobre del 55,4% del conjunt de Catalunya.

Evolució sectorial: *Sector serveis*

El sector serveis s'allunya del comportament a batzegades que caracteritza d'altres activitats. Durant els primers anys de la dècada manté els nivells de producció, malgrat que el seu creixement és nul, i a partir de 1994 marca any rere any un creixement ferm i constant que comporta que hagi estat una de les branques més beneficiades per la fase expansiva de la segona meitat dels 90.

1991-1993

Al llarg del període 1991-1993, afectat per la dinàmica de la resta de sectors, presenta un increment de producció proper al 0%, concretament del 0,4%. Aquest estancament contrasta amb l'increment del 6,1% que presenta el conjunt de Catalunya, fortament influenciat per la dinàmica de l'any 1992 a Barcelona, en plena vitalitat olímpica.

Malgrat l'estancament global del sector, l'ocupació neta aconsegueix mantenir-se i fins i tot s'incrementa un 3,6%. Supera així fins i tot el conjunt de Catalunya, que tot i la millor evolució de la seva producció tan sols incrementa els seus efectius laborals nets un 2,6%.

Durant aquests anys s'experimenta un increment molt rellevant d'activitats públiques i una davallada notable d'activitats dependents de la indústria. Així, l'Administració pública incrementa un 17,5% la seva base laboral, i crea 1.314 nous llocs de treball. L'educació i la investigació, en bona part de la mà de la Universitat de Girona, generen 572 nous ocupats nets, i el sanejament de vies públiques s'incrementa prop del 24%, amb 451 nous llocs de treball.

A banda de les activitats amb més vincles amb l'Administració pública, també presenten valors positius les comunicacions (amb un 33,2% de nova ocupació), els serveis personals (11,7%), les institucions financeres (8,9%) i els restaurants i cafès (8,7%).

La destrucció d'ocupació es produeix principalment entre les activitats de serveis prestats a les empreses, que cauen un 21%; el comerç al detall, que perd 1.050 treballadors (un 7%); les activitats de reparació, que expulsen 916 ocupats nets (un 23,7%); les assegurances, que destrueixen prop de la meitat de la seva col·locació, i les activitats relacionades amb el transport.

1994-1999

L'any 1994 els serveis reprenen la seva activitat amb força, i Girona lidera el creixement del conjunt de les demarcacions catalanes amb un increment de la producció del 4,5% davant el 2,9% del conjunt de Catalunya.

Del 1995 al 1999 el sector ha mantingut un creixement d'entre el 3,3% i el 4,8% anual, que ha configurat un increment acumulat de la seva producció real de fins al 22%, significativament per sobre de la mitjana catalana del període, que és del 16,4%.

La repercussió d'aquest increment de producció sobre la generació d'ocupació neta és pràcticament automàtica, de manera que s'aconsegueix crear un 28,8% de nous llocs de treball nets. L'evolució de l'ocupació per al conjunt de Catalunya és més positiva, si tenim en compte que els menors increments de la seva producció, i queda fixada en el 31,6%.

L'Administració Pública és la branca d'activitat que ha generat més llocs de treball nets des del 1996 fins al 1999, amb 3.515 nous ocupats, que equivalen a un increment del 34,4%. Les activitats de serveis a les empreses emmarcades dins l'epígraf d'«Altres activitats empresarials» han aportat 2.747 nous ocupats nets i un increment relatiu del 34,5%.

Cal fer esment del bon comportament del sector comerç, especialment del comerç a l'engròs, que ha incrementat la base laboral un 31,5%, amb 1.924 nous treballadors. El comerç al detall presenta un creixement més modest, del 14,3%.

La venda i reparació de vehicles a motor i venda de combustibles, amb 1.755 nous llocs de treball, han experimentat un fort creixement, del 56,6% en tan sols tres anys. Així mateix, el transport terrestre viu una evolució positiva, amb més de 1.000 llocs de treball nets creats, que equival a un creixement de prop del 30%.

L'hostaleria, amb 1.011 nous ocupats, ha tingut un creixement de l'11%, més moderat percentualment però molt intensiu en mà d'obra. Les activitats de serveis immobiliaris han crescut fortament, fins a prop d'un 70% i 857 nous ocupats nets.

Entre les activitats terciàries que han destruït ocupació neta durant el període 1996-1999 tan sols cal ressaltar les associatives, amb una davallada del 38,2%, que suposa una reducció de 725 llocs de treball nets.

Especialització comarcal per branques d'activitat econòmica

A banda del breu repàs a l'evolució conjuntural de la producció i la generació d'ocupació a la demarcació de Girona que s'ha portat a terme fins ara, sembla convenient oferir una visió estructural de les activitats econòmiques que configuren les especificitats de cadascuna de les comarques que integren la demarcació de Girona.

Anàlisi dels sectors clau de les comarques gironines

L'anàlisi dels sectors clau de les comarques gironines s'ha realitzat a partir del càlcul dels coeficients d'especialització sectorials de les dades dels treballadors inscrits al règim general de la Seguretat Social el mes de desembre de 1999 (2). S'estableixen tres nivells d'especialització per branques d'activitat –dos dígits de CNAE93– per a cadascuna de les comarques de Girona i per al conjunt de la demarcació de Girona respecte a Catalunya. D'aquesta manera cada comarca pot presentar determinats subsectors econòmics en els quals compta amb especialització, especialització intensa o bé especialització molt intensa, en funció de l'acompliment dels següents criteris:

0. Sense especialització:	$CE \leq 1$ o $\%T < 1\%$
1. Especialització:	$CE > 1$ i $\%T \geq 1\%$
2. Especialització intensa:	$2 \geq CE < 3$ i $\%T \geq 5\%$
3. Especialització molt intensa:	$CE \geq 3$ i $\%T \geq 5\%$

on CE = coeficient d'especialització (3)

%T = percentatge que representen els llocs de treball del sector sobre el total comarcal

Albert Puigdemont i Ribas és economista.

Notes

1. Les dades disponibles no permeten disposar d'una sèrie estadística completa per branques d'activitat anterior a 1996, ja que aquest any es produí un canvi de classificació d'activitats econòmiques.
2. El sector primari s'exclou de l'anàlisi, atès que la major part dels seus efectius es troben inscrits dins el règim especial agrari.
3. Coeficient d'especialització = percentatge que representen els llocs de treball del sector a la comarca sobre el total comarcal / percentatge que representen els llocs de treball del sector a Catalunya sobre el total català.